

Anticorpi anti CMV IgM

Imunologie	Anticorpi anti CMV IgM
Specimen recoltat:	- sange venos
Recipient recoltare:	- vacutainer fara anticoagulant cu /fara gel separator
Metoda:	- chemiluminiscenta

1. Informatii generale:

Virusul citomegalic (CMV) face parte din Familia Herpesviridae, subfamilia Betaherpesvirinae. El se caracterizeaza prin:

- replicare lenta,
- citopatogenitate redusa,
- latentă prelungita,
- dependentă replicării de stadiul mitotic al celulei gazda,
- capacitatea de a traversa placenta și de a produce malformatii la fat.

Modul de transmitere a infecției este variat. Virusul se găsește în urina și saliva persoanelor infectate ca și în secreția vaginală, spermă și lapte matern. Fatul poate fi infectat *in utero*; mai frecvent însă infecția se produce perinatal, prin contactul nou-născutului cu secrețiile cervicale pline de mucus, sau postnatal prin contactul infectant cu produse de la mama (saliva, lapte, etc.).

CMV are sedii de latentă multiple -de la cel clasic- limfocitul T, la organe solide (plămâni, rinichi), iar reactivările sunt legate în particular de scăderea imunității gazdei, induse iatrogen sau secundară infecției cu HIV.

Infecția cu CMV este în majoritatea cazurilor asimptomatică, dar poate îmbrăca forme severe la persoanele imunocompromise. Astfel:

- în cazul transplantului de organ, CMV determină în primele 6 luni posttransplant o pneumonie severă, cu letalitate ridicată (75%),
- la pacienții HIV pozitivi determină retinită și encefalite,
- la transfuzati, provoacă o infecție „mononucleosis-like”.

Transmiterea materno-fetală a CMV poate surveni:

- prenatal- este teratogen, determină malformatii congenitale severe (microencefalie, retard mental, chorioretinită, anomalii osoase),
- perinatal- determină „boala cu incluziuni citomegalice a nou născutului” (caracterizată de hepatosplenomegalie, icter, anemie hemolitică),
- postnatal- infecție asimptomatică sau asemănătoare mononucleozei.

Răspunsul imun față de virusul citomegalic implică sinteza de anticorpi specifici din clasa IgM la câteva săptămâni de la contactarea infecției, urmată o săptămână mai târziu de apariția anticorpilor IgG. Nivelurile de anticorpi IgM ating un maxim după câteva săptămâni, după care scad în decurs de 4-6 luni. Ocazional, aceștia pot persista mai mulți ani.

2. Recomandări pentru determinarea anticorpilor anti CMV IgM:

Detectarea de IgM la adulti indica infectie acuta, reinfectie, sau reactivare; prezenta de IgM la nou nascuti indica infectie „in utero”.

3. Pregatirea pacientului: à jeun sau postprandial.